

A FELTÁMADT JÉZUS KIJELENTÉSEI

2017. május 28.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A feltámadt Jézusunk kijelentései foglalkoztatnak minket már egy ideje. Ezekből képet kaphatunk arról, mit hagyott ránk Jézus. A Szent Szellem indított, hogy olvassuk, tanulmányozzuk rendszeresen azokat a nagyon fontos és gazdag fejezeteket, amelyek leírják, ahogy Jézus megjelent a tanítványoknak. Ezekben az Igékben sok minden van, aminek meg kell nyílnia előttünk. Magam is rendszeresen újra és újra olvasom ezeket a fejezeteket, mert visszavisz oda a Szellem, hogy időzzek vele és merítsek belőle.

Azért fontos ez, mert bár Jézus Krisztus elszenvedte a kereszthalált, már nincs a kereszten, hanem harmadnapon feltámadott. Egy élő és megdicsőült Jézus Krisztusunk van, aki a főpapi tisztében a mennyben könyörög érettünk. Kiolvashatjuk ezekből a fejezetekből, hogy ebben a megdicsőült voltában mit hagyott ránk, a Gyülekezeti Testre, és hogy mindezek mellett még a legapróbb dolgunkra is gondja van.

Megdicsőült testében negyven napig járt itt a földön, és megjelent a tanítványoknak, megjelent több mint ötszáz embernek. Bizonyosságokat hagyott arról, hogy Ő él, hogy élő Jézus Krisztusunk van egy megdicsőült testben. A Biblia tanítja, hogy mi Ővele együtt meghaltunk a kereszten. Ott voltál abban a nagyon sok kinnal teljes kereszthalálban, ott voltál a kereszten, mert helyetted halt meg. A fájdalmaid Őrajta voltak, a betegségeid rajta voltak, és Őbenne ott voltál. Mintha te lettél volna odaszegezve arra a keresztre, Isten így tartja számon Jézus Krisztus kereszthalálát, a temetését is.

Őbenne el lettél temetve a halálba, meghaltál a betegségnek, a fájdalomnak. Harmadnapon előjöttél Ővele együtt a feltámadás erejében. Előjöttél Ővele egy új életre, egy teljesen új életre, ahol már a bűn nem tulajdoníthat neked – így írja a Róma levél. A bűn nem tulajdoníthat neked, ha elfogadod ezt az új életet, és ezt a megváltást. A feltámadt Jézusban vagyunk számon tartva az élet könyvében, a mennyben fel van írva a nevünk.

Jézus mindenkiért meghalt, a világ minden bűne rajta volt, és ha ezt elfogadja valaki, akkor az ő neve nyilván van tartva a mennyben az élet könyvében. Olyan étellel van átítatva, mint maga Jézus Krisztus: az örök étellel, a dicsőséges étellel, a megdicsőült étellel. Ebből az ételből az Ő megnyilvánulásai felénk nagyon meggazdagítanak minket.

Ahogy a tanítványok meglátták Jézust a kereszten, aztán ahogy levették a testét a keresztről és eltemették Őt, minden reménységük odaveszett. Három és fél évig látták Jézus csodáit, szemlélték az Ő mindenható voltát, ahogy uralkodik a tenger felett és parancsol az elemeknek, feltámasztja a halottakat, és tömegeket gyógyít meg. Egy nagy reménységük volt Jézus, és most ez a reménység szertefoszlott. Nem értették a tanítványok. Tudatlanságban voltak, nem tudták, hogy ez miért így történt, mert azt hitték, hogy a Jézus majd helyreállítja nekik Izraelt, az uralmat visszaállítja, Izraelnek lesz a királya, és itt marad a földön.

Nem értették, hogy mi történik velük. Félelembbe kerültek, rettegetek, és bezárkóztak. Remegtek, hogy az életükre törnek majd, mert Jézus tanítványai voltak. Fokozatos kijelentést kaptak, ahogy Jézus megjelent nekik újra és újra. Egy fokozatos kijelentést kaptak a tanítványok arról, hogy mi is történt, amikor a feltámadt Jézust látták.

Jézus elkezdte őket tanítani. Magyarázta nekik az Írásokat. Jézusnak gondja volt arra, amikor a tanítványok róla beszéltek, miközben mentek az emmausi úton, és értetlenül álltak a helyzet előtt, hogy Jézus odacsatlakozott hozzájuk harmadiknak. Jézusnak fontos az, hogy ha minket valami foglalkoztat, akkor arról kijelentést vehessünk, főként, ha az Ő dolgai foglalkoztatnak minket, mert akkor arról kijelentést fog adni nekünk.

Így jelenik meg a tanítványoknak. Először a kettőnek az emmausi úton, utána azok viszik a hírt a többieknek. A többi tanítvány sem hiszi el, aztán Péter is visszafut a sírtól, és ő is mondja, hogy nincs ott a Jézus teste. Csak a halotti gyolcs összetekerve, de Jézus nincs ott.

Ám a tanítványok még akkor sem hisznek. Félelemben vannak és értetlenül állnak, hogy akkor hova lett az ő Jézusuk? Nem tudták, hogy Ő feltámadt a halálból. Jézus akkor megjelenik nekik újra. Meggyőzi a tanítványokat, hogy nézzétek meg az én kezemet, és az én lábamat, és a sebhelyeket! Én vagyok az! Jézus ezeket a sebeket az örökkévalóságban magán viseli, mint ismeretőjeleket, hogy Ő az, aki elszenvedte a kereszthalált értünk. Innen ismerték meg a tanítványok.

Mert Jézus annyira csodálatosan új, megdicsőült testben jelent meg, és olyan világosság vette Őt körbe, hogy a tanítványok még csak nem is sejtették, hogy Jézus áll előttük. Az a test más volt, amit a kereszten láttak, és amely annyit szenvedett, és összeroncsolódott, összezúzatott a bűntől, a betegségtől, a fájdalomtól. Nem tudták felfogni első pillanatban, hogy Jézust látják. Akkor Jézus azt mondta nekik, hogy nézzétek meg a kezemet, és a lábamat, és a szegek helyét! Én vagyok az, és higgyetek! Ezzel győzte meg őket.

Jézus ezeket a sebhelyeket az örökkévalóságban viseli, hogy bizonyíték legyen. Hűséges, mint a mennyben lévő szent bizonyosság, hogy Ő elviselte ezeket a sebeket, és ezekben a sebekben te meggyógyultál, a kiontott vére eltörölte a bűneidet! Fenséges kijelentéssor van a négy evangélium utolsó fejezeteiben. A feltámadt, megdicsőült Jézust látjuk megnyilvánulni, és azt, ahogy tanítja és magyarázza a tanítványoknak, hogy mi is az a feltámadás? Milyen élet ez?

A Lukács evangélium szerint még nem néztük meg Jézus megjelenéseit. Ebből fogunk ma meríteni. A feltámadt Jézus kijelentéseit ezekben a jelenésekben. Hozzák nekünk is ugyanúgy az Úr ismeretét, és az Úrnak az üzeneteit, ahogy a tanítványoknak is akkor szükségük volt, hiszen azért tette Jézus. A fejezet úgy indul, hogy az asszonyok elmennek a sírhoz hajnalban, és az Urat nem találják a sírboltban. A kő már el van hengerítve, miközben azon tanakodtak, hogy ki fogja elhengeríteni nekik a követ.

Sokszor tépelődünk olyan dolgokon, ami nem lenne szükséges, mert az Úr már ott járt előttünk, és azt elrendezte. Az a kő el volt hengerítve. Nem volt szükségük arra, hogy valakit megkérjenek, hogy hengerítse el a követ. Nagy különbség van a Lázár feltámadása, és a mi Urunk, Jézus Krisztusunk feltámadása között. Óriási! Csak kettőt említek meg nektek, mert ez olyan gazdagságot hordoz, ami megvilágítja a szellemi életünket, amire az elhívásunk van.

Amikor Lázár a sírboltban feküdt, akkor Jézus ott állt a sír előtt, és azt mondta a jelenlévőknek, hogy gördítsétek el azt a követ! Emberkézzel kellett elmozdítani azt a követ, ami lezárta a sírt. Jézus sírjánál azonban a kő már el volt hengerítve, el volt gördítve! Mire az asszonyok odaértek, szabad volt az út. Természetfeletti dolgok ezek! A feltámadt Jézus természetfeletti dolgok sorozatát fogja cselekedni az életedben! Amikor azon tépelődsz, hogy az miképpen lesz – az Úr már járt ott, és az már megoldódott. Hányszor vagyunk így? Az Úr már előttünk járt,

és az a dolog már nincs ott. Már nincs ott akadályként, és nem kell tépelődni rajta többet, csak rá kell bízni a dolgokat. A kő már el volt hengerítve.

A másik nagyon nagy különbség, amikor Lázár feltámadt, Jézus előhívta a négy napos halálból, negyednapos halálból. Mondták az asszonyok, hogy de Uram, már szaga van, hát mit kezdünk vele? Mondta Jézus, ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét. Ekkor előszólítja Lázárt a halálból, és Lázár kijön a sírból, de hogyan? Szökdécselve, összekötözve, abban a halotti gyolcs lepelben, amelyben eltemették őt. Össze volt kötözve a teste. Nem tudott szabadon kísétálni a sírboltból, mert kötelékekkel volt megkötözve, így írja János. Be volt kötözve ebbe a gyászgyolcsba, amibe a halottakat a zsidó temetés szerint betekerik, miután bebalzsamozták őket. Egy lépést sem tudott tenni magától, amíg Jézus azt nem mondta, hogy oldozzátok el, és hagyjátok őt menni.

Ilyen az ember teste az újjászületés pillanatában. Szelleme újjászületik, de a teste tele van kötöttségekkel a múltból, az életből, kötelékek jobbról és balról. Bevett szegek, rossz gondolkodásmód, megkötözöttségek. Csak így ugrándozi tudunk a megkötözöttségeinkből előre, amíg el nem oldoznak minket. Ezt csak az Ige tudja megtenni. Az Ige tud eloldozni minket ezekből a gonosz, világi múltból eredő kötelékekből, mert bennünk van az új élet.

Amikor Jézus feltámadt, az asszonyok betekintettek a sírboltba, látták ezeket a halotti lepleket érintetlenül a sírhelyén, ahol feküdt, és a keszkenőt, ami az arcán volt. Lázár úgy jött ki, hogy a fején volt a kendő is, teljesen be volt úgy bugyolálva, ahogy eltemették. Jézussal nem ez történt. Ez a halotti lepel, ez a halotti gyolcs ott maradt, ahol Ő feküdt három napig. Angyal őrizte a lábánál, egy másik a fejnél. Őrizték Isten dicsőségét, ahogy a szövetség ládáján a két kerub őrizte Isten dicsőségét. Ennek a jelképe volt. Két angyal őrizte, de Jézus már nem volt ott, abban a gyolcsban. Az arcán lévő kendő külön volt félretéve.

Tudod, hol jött ki Jézus a megdicsőült testével ebből a gyolcsból? A fejnél hagyott nyíláson keresztül. Neki nem volt szüksége arra, hogy valaki leoldozza a kötelékeit, mert a feltámadás ereje, ez az új élet levetette minden kötelékét a múltnak, a bűneinknek, a fájdalmaknak, a terheknek, amiért meghalt. Minden ott maradt a sírboltban, egy helyen összegöngyölve. Természetfeletti volt a feltámadása. Úgy jött ki ebből a kötelékből, ebből a halotti gyolcsból, a fejen keresztül, ahol volt egy kis szabad hely az arcnak. Ahol csak ez a kendő volt, ott jött elő, a kendő pedig le volt helyezve máshova.

A mi Jézusunknak minden mozzanata természetfeletti és lenyűgöző egyben! Minket ebbe az életbe vont be a Szent Szellem, amikor bejöttünk ebbe a királyságba. Mindennaposnak kellene lenniük az ilyen természetfeletti megnyilvánulásoknak, és nem a bekötözött, bedobozolt agytekervényes, megszokott, sáros, földhöz tapadt gondolkodásmódunkhoz illene. Mi kitörhetünk ebből a szörnyűséges bekötözött fizikai gúzsrendszerből, amiben vagyunk, a Szellem által. Minden betegségből ugyanígy ki lehet jönni, ahogy Jézus kijött ebből a bábból, ebből a halotti bábból. Az új teremtés kiemel minket a Szellem által. Minden megkötözöttségből kiemel minket erre az új életre. Ez valami lenyűgöző kép! Ennek a gondolatnak a kapcsán, hogy az asszonyok mentek, és nem találták az Urat a sírban, hanem csak ezt a halotti leplet. János lepedőknek nevezi, de nem lepedők. Begöngyölték, betekerték a testet, mint egy bábót, és mozdulni képtelen lett volna, mint Lázár. Nem tudott egy mozdulatot tenni, csak szökdécselni ebben a megkötözöttségben. Nálunk ez az új teremtés csodákra képes úgy, ahogy Jézus kijött a halotti lepleiből.

Az angyalnak nagyon fontos üzenete volt. Azt mondta: Mit keresitek a holtak között az élőt? Ez Lukács szerint van így rögzítve. Keresték az asszonyok, hogy hol ez a drága Jézus, akit ide tettek a sírboltba? Azt mondják az angyalok, hogy miért keresitek itt, a holtak között azt, aki élő? Az élő Jézus Krisztust. Aki örökkön örökké él, és micsoda dicsőséges testben jött elő! Az

asszonyok szaladnak a tanítványokhoz, viszik a hírt, hogy nincs a Jézus teste, de a tanítványok nem hiszik. Péter fogja magát, és elszalad a sírhoz, hogy meggyőződjön arról, hogy igaz-e, amit az asszonyok mondanak?

Ezek az asszonyok voltak az első evangélisták. Nem igaz, hogy nincsenek nőszolgálatok. Lehet, hogy hallod kint a világban, hogy mit keres egy nő a pulpituson, vagy mit keresnek az asszonyok a szolgálatban? Jézus nem vetette meg őket. Az első ember, akinek megjelent, Mária volt. Akkor még fölfelé készült a mennybe. Vitte a véráldozatát bemutatni. Azért mondta, hogy ne is érints engem, mert még nem mentem fel az én Atyámhoz. Abban a pillanatban érte őt Mária, amikor jött ki a sírból, és ment föl a küldetésével, hogy bemutassa a véráldozatát, és nem volt szabad Máriának megérinteni Őt. Mária le akart borulni és imádni, de Jézus azt mondta, hogy ne érints engem, még nem mentem fel az Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz! Csak küldte, hogy menj, és add hírül a tanítványoknak!

Az első evangélista egy nő szolgáló volt. Miért vetik meg a nőszolgálatokat? Egy kicsit ott is kell állítani a gondolkodáson, ahol másként gondolkodnak. Ha Jézus őt küldte ki, akkor teljesen jól megállnak a nők a szolgálati helyükön, ha hűségeselek, és ha hitűek, és ha az Igét megcselekszik. Ugyanúgy a belső emberük hitből van. Jézusnak dicsőség mindörökké!

Elküldi az angyal is az asszonyokat, hogy menjetek, és vigyétek hírül. A tanítványok azonban nem hisznek. Elmegy Péter, megnézi, a sírbolt tényleg üres. Visszaszalad értetlenül a tanítványokhoz, a tanítványok továbbra sem hiszik, hogy ez megtörtént. Értetlenek, és hitetlenek.

Most itt fogunk becsatlakozni, és kicsit elolvassuk az Igét, hogy van két tanítvány, aki annyira nyughatatlanná válik, hogy nem marad ott a többiekkel, hanem elindul Emmausba. Miközben a történeteken tépelődnek, és szeretnének róla egy valóságos megértést venni szellemben, Jézus ott terem mellettük. Ez valami gyönyörűség, hogy az Úrnak mindig gondja van arra, ha a te szívedben kérdés van a szellemi dolgok felől, kijelentse azt neked. Ebből ez az egyik tanulság. Jézus ott termett közöttük. Nem volt világosságuk ebben, hogy mi is történt, és Jézus becsatlakozott hozzájuk az úton, míg mentek. Ezt fogjuk olvasni most, és veszünk belőle megértést, ami ebből most kimeríthető.

LUKÁCS 24,13–21.

13. És ímé, azok közül ketten mentek ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyira volt, melynek neve Emmaus volt.

14. És beszélgettek maguk közt mindazokról, amik történtek.

15. És lón, hogy amint beszélgettek és egymástól kérdezősködtek, maga Jézus hozzájuk menván, velük együtt megy vala az úton.

Mintha a másik jobban tudta volna, hogy mi történt, tudakozódtak egymástól. Amikor egyiknél sincs világosság, olyankor vak vezet világtalant. Így beszélgettek a tanítványok, próbálták magyarázni, mi történt, de sötétségben voltak, nem volt világosságuk. Egymástól kérdezősködtek. Egyik kedvenc helyem ebben a fejezetben: *maga Jézus hozzájuk menván*. Jézus fogja magát, és odacsatlakozik harmadiknak közéjük. Mert róla beszélgettek.

Tudod, amikor Jézusról folyik a beszélgetés, akkor Ő ott terem? Ha pletykálsz, és a másiktól beszélgetsz, akkor Jézus nincs közted. Akkor csak benned van. De ha elkezdesz Jézusról beszélni a másikkal, hogy mit tett veled Jézus, Ő ott terem. Tele vagyunk bizonyosságokkal nap mint nap az életben. Ezt tette az Úr, azt tette az Úr. Mindig vannak újabb bizonyosságaink. Sok bizonyosságtevővé tesz minket.

Ezt kezdik megosztani ketten úgy, hogy mennek az úton. Közösségben vannak. Jézus ott terem közöttük, és örömmel hallgatja, hogy róla beszélnek. Te is szereted, ha rólad jó dolgokat

mondanak, ha összejönnek a barátok, és rólad megemlítenek ezt-azt, neked is jól esik, ugye? Jézus ugyanígy van, ha róla beszélnek, és elmondják, hogy Ő mit tett, és Ő milyen csodálatos, és milyen hatalmasat tett, hogy szabadított meg, miből gyógyított meg – ez a bizonyosságok lényege –, Jézus ott terem. Odacsatlakozik közéjük, és ez történt a tanítványokkal. Jézus hozzájuk ment, és velük együtt megy vala az úton. Már nem ketten, hárman mennek az úton Emmausba.

LUKÁCS 24,13–21.

16. De az ő szemeik visszatartóztatának, hogy őt meg ne ismerjék.

Jézusnak hatalmában áll az, hogy ha ott megy velük, ne ismerjék föl, visszafogta a felismerésüket, a látásukat. Azt kell megértenünk, hogy vajon miért történt ez. Miért nem engedte meg Jézus, hogy megismerjék: Jé, hát te vagy Jézus! Milyen jó, hogy látunk! – és elkezdtek volna faggatni. De nem így volt.

17. Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, amelyeket egymással váltotok jártotokban? És miért vagytok szomorú ábrázattal?

Jézus elkezdni kérdezni őket. Tudod, amikor Jézus kérdez valamit, nem azért teszi, mintha nem tudná a választ. Ő a mindent tudó Isten. Amikor Ádámtól kérdezte, hogy Ádám, hol vagy, akkor tudta, hogy Ádám bűnbe esett? Tudta. Amikor kérdez valamit Jézus, akkor azt azért teszi, mert készen áll arra, hogy foglalkozzon valamivel. A válaszaiból is világosságot fogunk kapni, de Ő ebben az esetben kérdezni kezdi azokat a tanítványokat, akiknek semmi világosságuk nem volt erről. Kérdezi, hogy micsoda szavak ezek, amelyeket egymással váltotok jártotokban? Miért vagytok szomorú ábrázattal?

18. Felelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-e jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokban?

Ezt mondják Jézusnak, akivel mindez történt.

19. És monda nékik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondának néki: Amelyek estek a názáretbeli Jézuson, aki próféta volt, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt:

Jézus visszakérdez, mintha Ő teljesen független lenne attól, amik történtek, kívülállóként jeleníti meg magát. Vajon miért? Hogy aztán megjeleníthesse magát. Mert szereti, amikor a menyasszony keresi a vőlegényt. Amikor tudakozódunk utána, amikor meg akarjuk Őt jobban látni, abban Neki öröme van. Jézus visszafogta a szemeiket, és elkezdni kérdezgetni őket, hogy mik történtek ezekben a napokban? Ekkor abból a kis világosságból, ami a tanítványoknál van, mondják Jézusnak, hogy róla van szó. Őmiatta szomorkodunk. Mert megölték Őt.

20. És mimódon adták Őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszítették Őt.

21. Pedig mi azt reméltük, hogy Ő az, aki meg fogja váltani az Izraelt. De mind-ezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek.

Tehát látod-e azt, hogy az ember abból a megértésből, ami nála van, elképzelhető, hogy teljesen másképp értékeli egy helyzetet, mint ahogy Isten azt irányozza, és cselekszi, és meglátja az Ő terveit. A tanítványok teljes csalódottságban állnak ott a feltámadt Jézus előtt, és keseregnek, hogy ez a Jézus, akit szerettünk, és akiben a reménységünk volt, hogy az Izraelt helyreállítja nekünk, hogy dicsőségessé teszi végre a mi országunkat, hogy megszabadít minket a római birodalom alól, ezt a Jézust keresztre feszítették, és már semmi reménységünk nem maradt. Mennyire másként látja az ember sokszor azokat a helyzeteket, amin Isten tekintete rajta van, amiket munkál, és amikből előhossa az Ő dicsőségét! Ez történik itt is. Jézus ekkor

elkezdi őket tanítani az Írások szerint anélkül, hogy magát felfedné. Kezd meríteni világosságot az Igéből, és mondja nekik:

LUKÁCS 24,25–28. 34. 36-39. 44-45.

25. És Ő mondta nekik: Óh, balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívésére, amiket a próféták szóltak!

Kapnak egy kis fejmosást. Rest szívűek vagytok, lusták vagytok a hallásra, restek vagytok a hívésre! Isten semmit nem cselekszik, mielőtt meg nem jelenti a prófétái által. Ezt mondja az Ige. A próféták szája megprófétálta. Ugye, ezt mondja az Ige? A próféták szája megprófétálta ezer éveken keresztül, hogy jön a Megváltó, és hogy ennek a munkának el kell végeztetnie.

26. Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az Ő dicsőségébe?

A Krisztusnak ezeket el kellett szenvedni, és úgy menni be az Ő dicsőségébe. Miért keseregtek ezen? Ezeknek meg kellett lenni, hogy a Krisztus bemehessen az Ő dicsőségébe. Ha egyet nem tölt be azokból a szenvedésekből, amik róla meg voltak írva, akkor nem lehetett volna Ő a felmagasztalt Krisztus. Minden próféciónak be kellett teljesednie, mert Istent kötötte az Ő szava. Mint ahogy téged is. Ha igaz akarsz maradni, akkor az adott szavadat be kell tartanod. Ez történt. Miért keseregtek? – kérdi. – Nem ezeket kellett szenvednie?

27. És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, elmagyarázta nekik minden Írásokban, amik Őfelőle megíráttak.

Sajnálom, hogy nincs itt még egy fejezet. Jézus tanítja őket, és felfedi nekik az Írásokat. Milyen Igét hozhatott itt elő vajon? Hogy hozhatta elő ezt a világosságot, hogy ők megértsék? Itt, ebben az egy versben kincsek vannak elrejtve, és a Szellem tudja csak kijelenteni. Tény az, hogy Jézus így tanítja őket ezen az úton, ami nem egy ötperces kurzus volt.

28. Elközelítének pedig a faluhoz, amelybe mennek vala; és Ő úgy tett, mintha továbbmenne.

Amíg haladtak Emmaus felé, Jézus tanítja őket, és felfedi nekik az Írásokból saját magát, hogy a tanítványok lássák meg az Igéből, hogy ki Ő. Felfedhette volna magát nekik, hogy itt vagyok, ne keseregjete! Lássátok meg! Itt vagyok! Nekik is megmutathatta volna a sebek helyét. Felfedhette volna magát. Miért nem tette? Mert azt akarja, hogy mindnyájunknak legyen esélyünk a megértésre, ahogy itt a tanítványoknak megadatott, hogy az Írásokból megértették Őt. Megérteni ezt a megváltást, és meglátni Őt az Igéből. Meglátni Őt az Írásokból – ez Isten szívének a vezérvonala. Meglátni Őt!

Mikor elérkeztek ide a faluhoz, úgy tett Jézus, mintha továbbmenne. Mert elvégezte, amiért megjelent, világosságot kaptak a tanítványok. A tanítványok azt mondták, hogy ne menj még, maradj velünk! Egyszerűen jó az Igét hallani. Ha valakitől hallod az Igét, az felemelő, és érezték, hogy valami történik belül, hogy gerjedezik az Ő szívük, miközben hallják ezeket az Írásokat. A te szíveddel ugyanez történik, amikor hallod az Igét, akkor elkezdsz belül gerjedezni. Tudod, mi? A hit fakad. A Szellem hitet termel, amikor hallod az Igét. Mert a hit hallásból, a hallás Isten Igéje által van. Ha hallod az Igét, akkor a szívedben elindul valami csodálatos belső gerjedés. Hit termelődik. Ez a hit, ami munkába tud indulni, és le tudja győzni a világot. A tanítványok azt tapasztalták meg, hogy elkezdtél gerjedezni a szívük, miközben Jézus tanítja nekik az Írásokat.

Mondták neki, hogy ne menj még el, hanem gyere be velünk! Ő pedig hajlott erre. Ez megint egy tanulság, hogy Jézus oly sok mindenre hajlik, amit kérünk tőle ebben a közösségben, hogy a szándékát megváltoztatta. Ment volna tovább, de velük maradt. Velük maradt! Egy ilyen

Jézusunk van. Jézus, ne menj még, maradj még! Akkor Jézus leül velük az asztalhoz. Bemegy velük, és leül az asztalhoz. Tudjátok, mikor ismerik meg a tanítványok, hogy Jézus ült le az asztalukhoz, és vele voltak egész úton? Amikor megtöri a kenyeret, megszenteli azt, és ad nekik belőle. Abban a pillanatban megnyíltak a szemeik, látták és tudták, hogy Ő az Úr.

Az úrvacsorának megvan ez a kegyelme. A szemünknek olyan látást, és a szívünknek olyan megértést ad, amikor az Ő teste megtöretett, akkor ez a kegyelem kiárasztatott, hogy te megláthasd, megértsd, megismerd Őt. Ez a megtört kenyérenél van. Megismerték Őt, és amint megismerté, eltűnt előlük. Ennyi adatott abban a pillanatban. Többre nem volt szükségük, csak hogy az Igéből megértést vegyenek. Ekkor ezek a tanítványok szaladnak vissza a tizenkettőhöz a felházba, akik ott voltak, hogy: láttuk az Urat! A tanítványok újra nem hisznek. Azt mondják, hogy ez lehetetlenség. Visszajön hozzájuk Péter, és ő is mondja, hogy a sírbolt üres. Itt még történt valami a 34-es versben. Közben megjelent a feltámadott Úr Simonnak is. Ez az első helyreállítás volt. A múltkor olvastuk a János evangélium végén, hogy ott a halvacsora után, minden tanítvány előtt háromszor kérdezi Jézus Pétert, hogy szeretsz-e engem. Ott helyreállítja. Ki kellett jelentenie Péternek, hogy igen, Uram, szeretlek téged. De előtte volt egy személyes beszélgetése Jézusnak Péterrel. Ezt itt a 34-es versben olvasod. El van rejtve.

LUKÁCS 24,25–28. 34. 36-39. 44-45.

34. Kik ezt mondják vala: Feltámadott az Úr bizonnal, és megjelent Simonnak!

Simonnak külön. Az Úrnak gondja lesz rád. Ami személyesen csak rád tartozik és az Úrra, azt nem fogja mások előtt felfedni. Volt egy személyes helyreállítása Péternek Jézussal. Ez itt a 34-es versben van.

Minden egyes vers tele van kijelentésekkel ezekben az utolsó fejezetekben. Hatalmas dolgok ezek, és az Úrról megtanulhatunk olyan dolgokat, amiket csak a Szellem által tudunk meglátni, elvenni. Amikor beszéltek ezeket a tanítványok, hogy látták a feltámadt Jézust. Jézus újra megjelenik közöttük. Most már a tizenkettőnek. Ahogy megjelenik, az első szava, amit hozott a sírboltból és a megváltásból: Békesség néktek!

36. És mikor ezeket beszéltek, megállt maga Jézus közöttük, és mondta nékik: Békesség néktek!

Amikor jönnek a zaklatások az életünkre, akkor ezt szoktam imádkozni: Jézus első szava a Krisztus Testéhez az volt, hogy békesség néktek. Akkor nem vagyok hajlandó zaklatásokban élni, és nem vagyok hajlandó háborgásokban élni! Jézus békességet hozott nekem! Ezt szoktam idézni. Abban a pillanatban szétpattannak azok a felhők, amik az embert hatalmukba akarják keríteni. Eltűnnek, anyagtalanná lesznek. Jézus békességet hozott nekem. Ezzel köszöntötte őket: Békesség néktek! Hatalmas árat fizetett érte, de azt akarja, hogy ebben a békességben járjunk. És ne háborgásban, és ne viszálykodásban, és ne szakadásokban, és ne azon, hogy ki mit mondott, és azon időzzünk egész éjszaka. Nem ezért jött Jézus. Békességet, békességet hoztam néktek! Ezzel nyitja a látogatását, most már a tizenkettőnek. Megrémültek a tanítványok.

37. Megrémülvén pedig és félvén, azt hitték, hogy valami szellemet látnak.

Azt hitték, hogy valami szellemet látnak. Képzeld el, ilyen tudatlanok voltak a tanítványok. Megjelenik Jézus, hatalmas békességet áraszt ki rájuk, és a tanítványok megrémülnek. Azt hitték, kísértetet látnak. Ennyire nem hittek abban, hogy feltámadt, pedig hallották már a híret. Biztosan mi is megijedtünk volna, nem kárhoztatásként mondom. Első reakcióként lehet, hogy nekünk is földbe gyökerezik a lábunk, amikor megjelenik Jézus egy látogatásnál. De azt fogja mondani neked, hogy békesség, és veszed az Ő szeretetét, békességét. Az Ő jelenlétében

békesség és szeretet van. Innen fogod megismerni, hogy Ő van jelen. Nincs benne félelem. Lehet, hogy megijedtek, de nincs benne félelem, mert a szeretet kiüzi a félelmeket. Ámen.

LUKÁCS 24,25–28. 34. 36-39. 44-45.

38. És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások?

Jézus számonkérése ez.

39. Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van!

Újra megmutatja az Ő jegyeit. Innen ismerjétek meg engem! Mutatja meg magát. Lássátok meg! Lássátok meg az én kezeimet és a lábaimat! Én vagyok. Hogy én magam vagyok. Tapogassatok meg engem – mondja Jézus. Micsoda meghívás! Nézzétek meg a testemet! – mondja Jézus. Én vagyok, ne féljétek! Ez a feltámadt Jézus, a megdicsőült testében. Ott hordja a sebek helyeit. Örökké! Ámen.

Ezeket neked is jó látni, mert tudnod kell, hogy ezekben a sebekben van a te gyógyulásod. Lásd ezeket magad előtt! Ezek bizonyosságai a te gyógyulásodnak. Ezek a szeghelyek és a sebek. Jézus erre hivatkozik, hogy innen tudjátok, hogy nem vagyok kísértet, mert láttatok engem ott a kereszten, itt vannak a sebek. Nézzétek meg! Én vagyok! – mondja Jézus. A szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van. Jézus meggyőzi őket, hogy ne féljétek, én vagyok az. Egy szellem - test vagyok, hússal, és csonttal. A kísértet csak szellemből van, és ez egy megdicsőült test, aminek van húsa és csontja, de dicsőség formában. Feldolgozhatatlan. Nekünk is ilyen lesz.

Ezt most még nem értjük, de Isten ezt nekünk is odaadja majd. Mi a megváltásban annyival vagyunk hátrább, hogy a szellemünk ugyanolyan vadonatújan teremtett, mint Jézusé, mert előhozta a halálból, és Ővele minket is, de a testünk még ebben a por formában van, ami a földből vétetett. Egy napon ennek el kell porladnia, ha nem jön értünk az Úr hamarabb. Mert a porból vétetett, és porrá lesz. Tehát a testbe még nem hoztuk be azt a helyet, ahol Ő most van. Ő megdicsőült testben van, de az is húsból van és csontból. Csak vér nincs benne. A vér helyett Isten dicsősége áramlik Őbenne, és az egész krisztusi Testben. Mert a vér felkerült az oltárra. A szövetség vére. Örök szövetség vére. Azon keresztül Isten esküt tett, hogy minden ígését valóra váltja az életedben. Ez a vér ott fent van az oltáron.

Azt mondja Jézus, hogy énnekem ilyen testem van, tapogassatok meg! A tanítványok tovább csodálkoztak, nem hittek. Még most sem hisznek, írja itt a 40. vers. És még mindig csodálkoznak. Akkor Jézus azt mondja, hogy figyeljétek, most meggyőzlek benneteket! Van-e valami ennivalótok? Ha ennivalóra kerül a sor, ha már eszik is velünk, akkor biztos, hogy Ő az, mert a kísértetek nem szoktak enni az asztalnál. Látjátok, hogy milyen messzeségekbe elmegy velük Jézus, hogy meggyőzze őket? Hogy mennyire emberi tudott maradni a megdicsőült formájában, Isten Fiaként is? És mennyire fontos neki, hogy a tanítványokat meggyőzze? Ez Jézus szíve, hogy minden félelemtől megszabadítson minket. Minden tévhittől, minden tévelygéstől megszabadítson minket. Úgy lássuk Őt, ahogy Ő van. Annak lássuk Őt, ami. Lássuk Őt, mert abban van a mi szabadságunk, ha Őt teljességgel megismerjük, pontos ismerettel. Akkor ezt kérdezi, hogy van-e valami ennivalótok? Ekkor elővette neki egy darab sült halat és valami kis lépes mézet, és megkínálták Őt. Jézus elfogadta, és evett előttük.

44. És monda nékik: Ezek azok a beszédek, amelyeket szoltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megíratk a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknak énefelőlem.

Újra elkezdni őket tanítani. Ezek azok a beszédek, amelyeket én mondtam néktek, amelyeket szóltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megírtak. Szükség beteljesedni mindazoknak, amelyek ott meg vannak írva.

LUKÁCS 24,25–28. 34. 36-39. 44-45.

45. Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az Írásokat.

Addig értetlenek voltak. Ekkor Jézus azt mondta, hogy ennyi elég az értetlenségből. Most már láttatok, megtapintottatok, ettem veletek, mostantól kezdve másképp lesz minden. Szükség beteljesedni az Írásoknak. Ezt te is imádkozhatod. Szükség beteljesedni az Írásoknak az életemben! Ez a Jézus beszéde. Minden, ami meg van írva, annak szükséges beteljesedni az én életemben. Ragaszkodj hozzá! Az nem lehet másként. Ez egy nagyon kiváló imádság. Odakötöd a karóhoz, leszögezed, ennek így kell lennie! Szükség beteljesedni az Írásoknak. Azok nem csak üres beszéd. Nem csak úgy meg van írva, hogy nagy könyv legyen belőle. Szükség beteljesednie, ami rólad meg van írva a könyvekben. Van egy könyv, ahol rólad van írva. Isten, amikor újjáteremtett, megírta az új teremtés jó cselekedeteit, amelyekre teremtett minket, és azoknak be kell teljesedni az életedben. Hiszed-e ezt? Ámen. Akkor mondjad is sokat: szükség beteljesedni az Írásoknak, nem lehet másként! Ez konvergálni fogja azokat az utakat, amelyeken most esetleg nem kellene járnod, de be fog vinni Istennek a tökéletes akaratába, ha ehhez ragaszkodsz. Szükség beteljesedni az Írásoknak.

Erre tanítja őket Jézus. Így van megírva. Így kellett szenvednie a Krisztusnak, és feltámadnia a halálból harmadnapon. Azt mondja Jézus, hogy nem kell csodálkozni ezen. Ennek így kellett lenni, mert így volt megírva. Most pedig prédikálnod kell az Ő nevében, mert ennek így kellett lennie, és mostantól újat cselekszem. Előjött a dicsőséges testében. Ez, amikor megnyitja az értelmünket az Írásokra, tudod, hogy ez az a pillanat, amit a múlt héten olvastuk Jánosban, hogy Jézus rájuk lehelt?

Amikor rálehelte a tanítványokra, és mondta: ahogy az Atya küldött engem, én is úgy küldelek titeket e világba, azzal rájuk leheli a Szent Szellemét – akkor a tanítványokban megszületik az új teremtés. Az új teremtésnek adatott meg az a csoda, hogy megérthesse az Írásokat, hogy tisztán érthesse. Nekünk, akik a Krisztus Testében vagyunk, adatott meg, hogy érthessük az Írásokat, hogy ne kelljen tévelyegnünk, hogy ami itt le van írva, az mit is jelent, azt hogy is kell értelmezni. Te, aki új teremtés vagy, aki megkapod Istennek ezt a leheletét, te tudod, mert megnyitotta az értelmeket vele. Az új teremtésnek adatott meg az a kegyelem, hogy megnyílik az értelme, hogy megértse az Írásokat.

Erre hozok még egy tanút nektek. Pál mondja azt a Korinthusiaknak írt levelében, hogy a zsidóknak a mai napig lepel van a szemükön. Mikor tűnik el ez a lepel? Amikor megtérnek a Krisztushoz. Amikor bejönnek az új teremtés valóságába, lehull a lepel, és meg fogják érteni azokat az Írásokat, amit addig csak olvastak. Naponta olvassák és imádkozzák, de nem értik a lényegét, mert nincsenek benne Krisztus Testében. Várják a Messiást, aki eljött, és elhozta nekik az örök életet. Ezt olvassuk el.

A drága Jézus kegyelme, hogy velünk van, öntöz minket, és kijelentéseket ad. Ugyanis Jézusnak ez a lehelete az új teremtésnél, amikor belénk leheli az Ő életét, ez hozza, hogy lehullik az a lepel, amit addig nem láttunk. Az e világ istene addig elvakított és visszatartott minket. Amikor meglátjuk Őt, onnantól kezdve ez a lepel nincs többé. Elfogadtuk Őt, és Ő hozza ezt a szellemi látást, ezt a szellemi érzékelés képességet. Egyszerűen tudod, hogy az úgy van, ahogy ott olvasod, és hogy mit jelent az életedben. Tudod, hogy az megvan neked, és tudsz hozzá

ragaszkodni akkor is, ha még nem látod. Ez az a képességünk, amit ad nekünk az újjáteremtésnél, hogy tudjuk azt. Az értelmünk szemeivel, a szellemünk szemeivel egyszerűen meglátjuk, megértjük, felfogjuk és ragaszkodunk hozzá. A bölcsesség és értelem és kijelentés szelleme adatik nekünk, hogy megérthessük a Krisztust. Azért, hogy megérthessük, hogy felfoghassuk Őt, hogy mit tett értünk, hogy mit cselekedett. Bejuthatunk ebbe a gazdagságba. Nem tudunk bejutni, ha meg nem látjuk Őt. Meglátjuk, a szépségében gyönyörködünk, csodáljuk Őt, és minden igazságát befogadjuk a szívünkbe. Ott forgatjuk, és elmélyedünk az Ő szépségén, meditálunk az Igén. Ez egy új, lüktető életet hoz. Befogad minket Isten a szent vér keringésébe, amikor bekerülünk a Krisztus Testébe, és kapunk egy megértést, amit előtte csak reméltünk. Egy olyan közegbe kerülünk, amiről nem is gondoltuk, hogy létezik ilyen.

A 2Korinthus 3. fejezetében Pál írja azokról a testvéreiről, akikért csak imádkozik, hogy bárcsak bekerülnének a királyságba! Az én üdvösségemet feláldoznám, és cserélnék velük – írja egy helyen. Én eldobnám magamtól, csak nekik legyen. De Isten nem így méri, szerencsére. Azt írja róluk:

2KORINTHUS 3,14–16.

14. De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig felfedetlenül ott van az Ó szövetség olvasásánál, mivelhogy a Krisztusban tűnik el;

Vagyis olvassák, de nem értik. Egy lepellet olvassák. Egy lepel van a szemük előtt, és nem értik, amit olvasnak. A keresztyénekkal ez már nem így van, mert bennük ott van egy tanító, a drága Szent Szellem, aki elvezet minden igazságra. Úgyhogy nálunk már ez a helyzet szerencsésen megszűnt. De náluk ott van ez a lepel. Mivelhogy a Krisztusban tűnik el, amikor bejössz Krisztusba. Amikor Jézus rájuk lehelt, és mondta nekik, hogy vegyetek Szent Szellemet, ezzel megnyitotta az értelmüket, hogy értsék az Írásokat. A Krisztusban eltűnt ez a lepel a szemükről. Akkor megértették, hogy a feltámadt Jézust látják, és hogy miért kellett meghalnia. Azt is, hogy a feltámadt Jézus áll előttük, és az Ő Szellemével lesznek kiküldve munkára. Egy új megértést kaptak. Megnyíltak a szellemük szemei.

15. Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózeset, lepel borul az ő szívükre.

Egyszerűen nem látják. Amit olvasnak, nem látnak mögé. Csak a betűt olvassák, de a Szellem nem elevenítette azt meg nekik. Mert nincs bennük a Szellem, nem vettek még a Szent Szellemből.

16. Mikor pedig megtérnek az Úrhoz, lehull a lepel.

Ez hatalmas csoda! Amikor megtérnek az Úrhoz, amikor befogadják az Úr Jézus Krisztusnak ezt a hatalmas áldozatát, a halálát, a feltámadását, amikor oda bejönnek, akkor a lepel – ami eddig sötétségben tartotta őket – lehullik, és látnak. Egyszerűen látják azt a szerető Istent, akiről addig csak úgy tartották, hogy egy büntető Isten, és majd ezzel meg azzal sújtja őket. Mert csak félnek az Istentől, de nem ismerik a szeretetét. Az a lepel lehullik, és fel tudják dolgozni azt a megváltást, amit kaptak Krisztusban, és megtalálják az Ószövetségben Jézust.

Ahogy Jézus magyarázta nekik az Írásokat, és felfedte nekik az Írásokat, megértik. Abban a pillanatban bejönnek a Krisztushoz. Kapnak erre egy látást. Ez a dicsőséges látás megadatott nekünk. Minden nap jelentsd ki, hogy a te szemeidről lehullott a lepel, te tisztán látsz! Te a szellemed szemeivel látod az igazságot. Látod az igazságot, mert a szíved szemei megnyíltak. Az Efézusi levél is imádkozza, hogy a szívük szemei megnyíltak erre az igazságra. Pontosan tudjuk, hogy miként vannak a szellemi dolgok. Tudjuk, hogy is van a megváltás, és hogy az mit hozott nekünk. Egyszerűen itt belül tudjuk. Az újjászületett szellem hordozza a képességet, hogy megértsük a szellemieket, hogy többé ne legyünk tudatlanok a szellemiek felől. Ezt az újjászületett szellem hordozza.

A tanítványok akkor kapták meg, amikor Jézus rájuk lehelt. Akkor lehullott a lepel, megnyíltak a szemeik. Megnyitotta az értelmüket, hogy értsék az Írásokat. Micsoda kincs ez! Nincs tévelygés. Belül világosság lesz. A világosság engedi, hogy lásd azt a dicsőséget, ahova Isten téged beemelt. Érdemes dolgozni ezen a közösségen? Rengeteget hoz nekünk! Ez egy közösség, ahova bejövünk, és ezt a közösséget munkálni kell, mert van még közelebb, és van még közelebb, és van még több ismeret róla. Növekedni kell ebben az ismeretben, ez egy örökséget hoz nekünk. Egy örökség lett ránk hagyva.

Ha úgy élünk, mintha nem lenne, akkor szegényesen élünk, mert egy örökségünk van. Ezt akkor fogjuk meglátni, ha ez a világosság megvilágít minket. Az ott van, csak el van takarva ezzel a lepelletel. Először is el kell venni ezt a leplet Istennek. Ezt megteszi az újjászületésnél, másodszor adja a világosságát. És ahogy az rávilágít, az egy másik fajta fény, mint az e világi világosság. Amit itt látunk, kézzelfogható, tapasztalattal látjuk. Látjuk a tüneteket, látjuk, aminek esetleg nem kellett volna megtörténnie az életünkben. Jön ez a másik fajta világosság a mennyből, ami bekerült a szívünkbe. Evvel a világossággal megtanulunk látni, és akkor tudunk majd járni ebben az örökségben, amit Jézus adott nekünk az újjászületésnél. Látjuk a helyünket a Krisztus Testében, és látjuk az elhívásunkat, és azt a gyönyörűséget.

A nagy fenséges Istennek a mindenható kegyelme jelen van. Fölemeljük a trón elé az imádatainkat. Megköszönjük, hogy lehullott a lepel a szemeinkről. Megköszönjük, hogy láthatjuk Őt. Megköszönjük, hogy láthatjuk az örökségünket. Megköszönjük, hogy látjuk az elhívásunkat, és nem vagyunk közömbösek az Úr dolgai felől, mert a szívünk elkezdett gerjedezni. Ahogy mondták a tanítványok, hogy nem gerjedezett a szívünk, amikor tanította nekünk az Írásokat? A mi szívünk gerjedezik az Úrnak ettől a szerelmétől.

Ez a legnagyobb kincs az életben, mert ez mindig fogja adni az olajat, hogy holnap is fel tudj kelni, és ki tudj menni a kihívásokra, és meg tudj cselekedni az Úr akaratát. Mert egy olajat kapsz az életedre, ahogy gerjedezik a szíved, és hozza az örömet. Úgyhogy ebben az örömben fogunk örvendezni. El van rendelve ez az öröm nekünk. Ragyognunk kell ezt a dicsőséget! Az Úrnak a dicsőségét mi fedetlen arccal szemléljük. Ugye, hogy ez van írva, hogy fedetlen arccal? Nincs lepel! Fedetlen, ahogy rád ragyog, te úgy tudsz tovább ragyogni. Fedetlen arccal szemléljük. Ragyognunk kell az Ő dicsőségét, és ragyognunk, és ragyognunk. Ámulatba és bámulatba ejt minket az Ő gyönyörűségeivel, amiket cselekszik. Mi már képesek vagyunk ezt meglátni, mert nincs lepel a szemünkön. Ámen.

Tudunk-e örvendezni ennek? Hozsanna a magasságban! Legyen az Úr serege áldott ma! Kívánom a kijelentéseket nektek! Többet lássatok Jézusból, mint eddig! Többet lássatok, mert még mindig vannak elrejtettek. Olyan nincs, hogy valaki teljesen megismerte Istent itt a földön. Hatalmas dolgok vannak elrejtve. A mennyei birodalom gazdagsága végzetlen. Az végzetlen! Úgyhogy az úton vagyunk, és ez így jól hangzik. Az úton vagyunk. Menetelünk előre az igazságért és a jogért. Előre a teljes győzelemig, amikor Jézust meglátjuk. A teljes délig. Az lesz a nap, amikor meglátjuk Őt színről színre. Ámen.

Álljunk fel, és emeljük fel a kezeinket hozzá! Szeret minket. Imádókat keres magának.

Folyjunk bele ebbe a tűzbe! Folyjunk bele ebbe a gyönyörűségbe, ami jelen van! Ámen.

Emeljük fel a kezeinket a szíveinkkel egybe, és szeressük Őt. Mert méltó rá! Méltó a dicséreteinkre! Méltó az imádatainkra! Egyedül Ő méltó. Örökkön-örökké! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.